

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Iulij III. Pontificis in societatem benignitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

*Nota certa
mina de Epi
scopatu Ca-
nisij.*

*Julij III. Pon-
tificis in So-
cietatem be-
dignitas.*

ac præmio apud Deum fieri posse respondisset
etiam Canisium monuit, si fortè ultimus ille co-
sus incideret, oblatas Pontificis literas obsequen-
ter utiq; acciperet, capitiq; in obedientiæ signu-
imponeret: ceterum habere se adiiceret, quæ an-
rei effectum interesset à beatissimo Patre cognos-
sci. Respiravit ad hunc nūtiū Canisius, eo pro-
fertim, quod tam bene animatum, & constāte
perspexit Ignatium. Non tamen sollicitudo pla-
deterfa est, quin adeò ex integro rediit, cum Ma-
rinengus Vienna decessisset. Acrius quippe in-
stauratum certamē est apud Cardinales multo
& Pontificem ipsum, regio Romæ Procurator
Iacobo Lasso, magni præmij, nempe consimili
honoris, vel etiam amplioris, oblata spe, si reman-
exitum perduxisset. Qui cum pro recenti degre-
stata spe, veteriq; studio Regi placendi connitere-
tur, nec apud Rodulfum Cardinalem Carpensensem
ad quem literas dederat Rex, nec apud alios quic-
quam patrociniū inuenisset, ad extremum ad eū-
dum fidenter tentandumq; Pontificem censuit.
Sed id modo est consequutus, ut clementia erga
minimam hanc sodalitatem sanctissimi Patris (Iu-
lius is erat hoc nomine tertius) clarissime, si un-
quam,

quam, patefceret. Primo enim respondit cupere se vehemēter regiæ voluntati gratum facere, nol-
le tamē societati dolorem afferre: quare cum Præ-
posito ageret: simul ille consentiret, nihil in se
cunctationis futurum. Cumq; Iacobus subiecif-
set, sanctissime Pater, certum est Præpositum mi-
nime consensurum, significans per imperium, ac
potestatem agēdum, adiecit Pontifex, At nos ho-
rum Patrum indigemus opera; quare consilium
non est eos contristare. Ineatur via, qua citra Epi-
scopalem honorem Viennensi Ecclesiæ opitula-
ri queant, & operam vltro nauabunt. At certe, in-
quit Iacobus, administrationem suscipiat Cani-
sius, quoad sufficiatur Antistes. Id quoq; ad Igna-
tium reiecit Pontifex. Tanti autoritatem beati
Patris faciebat. Ignatius verò tam pio, deq; socie-
tate merito Regi negandū minime putauit, quin
administratio illa in annum, extra pecuniarias ra-
tiones, susciperetur. Monuitq; Canisium vt iugo
illi ceruices pro gloria Dei supponeret. Vehemē-
ter ab eo quoq; refugiebat Canisius non laboris
sane fuga; sed cum studio submissionis, sanctæq;
obscuritatis, tum maxime quod tempora erant
talia, vt laqueos conscientiaē suæ vndiq; obiectos

*Novum, &
maximum
certamen de
Episcopatu
Canisij.*

videret: nec viam dispiceret euadendi. Itaque in
lo fructu publico sentiebat in perpetuo agendum
sibi angore, in perpetuis morsibus scrupulorum
Tamen obtemperare paratus erat: cum te-
tium, & grauiissimum de Episcopatu ipso certamen
redintegratur, vbi Pontifex nouus Iulio Te-
tio Paulus Quartus successus est. Res adeo proci-
fecta habebatur Viennæ, vt passim plerique Au-
torum, ac Procerum, qui res maxime nosse puta-
bantur, vulnerarent aures Serui Dei, certas iam
traditasque ei infulas gratulantes. Angebatur in
intimis sensibus, & cum suspirio ingeminabat,
dignitatibus liberet pauperes suos Dominus Ie-
sus Christus Crucifixus. Accumulare apud eum
dem Dominum preces, ac vota, & apud Ignatium
supplices commendationes non desinebat. Ne-
ex nihilo ea Viennæ fama, & Canisij formido-
rat. Quippe ipsa in Vrbe nuntiatum Patribus et
Ferdinandum, cum institisset à Pontifice Paulo
vt iuberet illum à Canisio honorem suscipi, id
quod petierat, impetrasse. Quo accepto nuntio
Ignatius ad Cardinalem Carpesem, quo tum Pa-
trono societas utebatur, aduolat. Cardinalis bo-
no animo iussit esse. Modo, inquit, Canisius ipse
con-